

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr.145/2010

Direcția generală a finanțelor publice Argeș a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală Argeș – Serviciul de inspecție fiscală persoane juridice 2 prin adresa fără nr. înregistrată la D.G.F.P. Argeș sub nr. cu privire la contestația formulată de S.C. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.

Obiectul contestației depuse de petenta la D.G.F.P. Argeș sub nr., îl constituie măsurile dispuse prin decizia sus menționată încheiată în baza raportului de inspecție fiscală nr. emisă de Activitatea de inspecție fiscală Argeș – Serviciul de inspecție fiscală persoane juridice 2 prin care s-a dispus neacordarea dreptului de rambursare a taxei pe valoarea adăugată în suma de lei și virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând :

- lei - taxa pe valoarea adăugată de plată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Direcția generală a finanțelor publice Argeș constatând că în speta sunt întrunite dispozițiile art. 205 și art. 209 lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este competentă să soluționeze pe fond contestația formulată de S.C. SRL din Stefanesti.

I. Prin contestatia formulata, S.C. SRL arata ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au colectat taxa pe valoarea adaugata in suma delei aferenta facturii fiscale nr. emisa catre firma din Italia in valoare totala de euro (..... lei) .

Totodata petenta arata ca firma din Italia detine cod valid de taxa pe valoarea adaugata organele de inspectie fiscala eronat sustinind ca livrarea respectiva nu se incadreaza ca fiind o livrare intracomunitara si ca societatea nu a prezentat documentele prevazute la art. 10 alin. 1 din O.M.F.P. nr. 2222/2006 care sa ateste ca bunurile respective au parasit teritoriul Romaniei.

De asemenea petenta precizeaza ca a indeplinit conditiile prevazute la art. 10 alin. 1 din O.M.F.P. nr. 2222/2006 in sensul ca detine toate documentele care justifica scutirea de taxa pe valoarea adaugata pentru livrarile intracomunitare si anume factura nr. semnata si stampilata de clientul din Italia care atesta transferul proprietatii bunurilor de la vinzator la cumparator, contractul de executie a matritelor specificate in factura sus mentionata, documentul de transport.

In sustinerea contestatiei societatea precizeaza ca dupa intocmirea facturii nr.catre firma din Italia , aceasta a solicitat ca matritele realizate sa fie transportate catre societati din Romania pentru efectuarea altor tratamente asupra acestora iar una dintre le sa ramina in incinta societatii urmind a fi ridicata ulterior.

Fata de situatia sus mentionata S.C. SRL arata ca din Italia poate "dispune de bunurile respective asa cum doreste" .

Prin urmare petenta sustine ca inregistrarile din evideta contabila au avut la baza documente justificative conform Legii Contabilitatii nr. 82/1991 republicata care justifica livrarea intracomunitara.

Referitor la facturile nr. si nr. petenta sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat dreptul de deducere aferenta acestora deoarece a respectat prevederile art. 145 si art. 155 din Legea nr. 571/2003 .

Avind in vedere cele mentionate mai sus petenta sustine ca nu datoreaza majorarile de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de lei.

Prin urmare societatea sustine ca organele fiscale in mod eronat nu au acordat rambursarea taxei pe valoarea adaugata in suma de lei si au calculat in sarcina sa taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de lei si majorari de intirziere aferente in suma de lei.

II.Urmare verificarii efectuate de catre organele fiscale ale Activitatii de inspectie fiscala, s-au constatat urmatoarele:

Obiectul controlului l-a constituit verificarea realitatii si legalitatii operatiunilor privind taxa pe valoarea adaugata, in vederea solutionarii cererii de rambursare a soldului sumei negative a tva inregistrate la AFP Stefanesti sub nr. si la D.G.F.P. Arges sub nr. prin care se solicita rambursarea tva in suma de lei aferenta lunii aprilie 2010.

In urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au constatat ca in data de 21.12.2009 S.C. SRL a emis catre firmadin Italia factura nr. in valoare de euro pentru care societatea nu detine documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru .

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca bunurile vindute de S.C. SRL catre firmadin Italia cu factura nr. nu au plecat din Romania , societatea prezentind in timpul controlului Avizul de expeditie nr. prin care trei din produse au fost expediate la S.C. SRL din Maracineni iar o alta matrita aflindu-se in atelierul societatii.

Intrucit contestatoarea nu a prezentat echipei de inspectie fiscala documentele justificative obligatorii respectiv documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru conform art. 10 alin. 1 din O.M.F.P. nr. 2222/2006 si art. 143 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal , s-a constatat ca societatea nu justifica regimul de scutire de tva pentru livrarea intracomunitara de bunuri in suma de lei .

Urmare celor constatate organele de inspectie fiscala au impozitat operatiunile respective cu cota standard de tva de 19% prevazuta la art. 140 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

stabilind astfel in sarcina petentei un debit suplimentar de lei (..... lei x 19%).

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 23.06.2009-30.04.2010 societatea a inregistrat in evidenta contabila factura nr. in valoare totala de lei din care tva in suma de lei in care la rubrica cumparator este inscrisa o alta societate respectiv S.C.SRL , factura nr. in valoare totala de lei din care tva lei , factura emisa inainte ca societatea sa fie inregistrata ca platitoare de tva si factura nr.in valoare totala de lei din care tva lei reprezentind transport international, pe CMR-ul aferent acestui transport fiind stampila altei societati iar la destinatarul marfii fiind inscris alta societate.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 146 si art. 155 din Legea nr. 571/2003 organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor fiscale sus mentionate.

Pentru neachitarea in termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata organele de inspectie fiscala au procedat la calculul majorarilor de intirziere aferente in suma de lei.

III.Prin referatul nr. inregistrat la D.G.F.P. Arges sub nr. intocmit de Activitatea de inspectie fiscala Arges – Serviciul de inspectie fiscala persoane juridice 2, se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL din Stefanesti .

IV.Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de lei , cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte daca societatea beneficiaza de scutire de taxa pe valoarea adaugata pentru factura emisa pe numele unei societati membre ale Uniunii Europene în condit iile în care aceste bunuri nu au parasit în mod fizic teritoriul statului membru de livrare, respectiv teritoriul României.

In fapt, in data de 21.12.2009 S.C. SRL a emis catre firma din Italia factura nr. in valoare de euro pentru care societatea nu detine documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru .

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca bunurile vindute de S.C. SRL catre firma din Italia cu factura nr. nu au plecat din Romania , societatea prezentind in timpul controlului Avizul de expeditie nr. prin care trei din produse au fost expediate la S.C. SRL din Maracineni iar o alta matrita aflindu-se in atelierul societatii.

Intrucit contestatoarea nu a prezentat echipei de inspectie fiscala documentele justificative obligatorii respectiv documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru conform art. 10 alin. 1 din O.M.F.P. nr. 2222/2006 si art. 143 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal , s-a constatat ca societatea nu justifica regimul de scutire de tva pentru livrarea intracomunitara de bunuri in suma de lei .

Urmare celor constatate organele de inspectie fiscala au impozitat operatiunile respective cu cota standard de tva de 19% prevazuta la art. 140 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal stabilind astfel in sarcina petentei un debit suplimentar de lei (. lei x 19%.....).

În drept, art. 128 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„Este considerat livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca si un proprietar.” iar la art. 132 alin. (1) lit. c se prevede:

„Locul livrării de bunuri

(1) Se considera a fi locul livrării de bunuri:

c) locul unde se gasesc bunurile atunci când sunt puse la dispozitia cumparatorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;”

Având în vedere prevederile mentionate mai sus, se retine ca din punct de vedere al taxei pe valoarea adugata, locul livrării de bunuri este locul unde se gasesc bunurile atunci când sunt puse la dispozitia cumparatorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate.

Potrivit art. 143 alin. (1) lit. a și alin. (2) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către furnizor sau de altă persoană în contul său; (...)

2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru(...)” iar la art. 128 alin. (9) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

„Livrarea de bunuri

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.”

În speta sunt incidente și prevederile art. 10 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a – i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

Având în vedere prevederile legale mentionate mai sus, se retine ca este scutita de taxa pe valoarea adaugata livrarea intracomunitara de bunuri catre o persoana care îi comunica furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de taxa pe valoarea adugata, atribuit de autoritatile fiscale din alt stat membru si daca este justificata cu factura fiscala, documentul care atesta ca bunurile au fost transportate din România în alt stat membru si, dupa caz, orice alte documente.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspectie fiscala nr., se retine ca in data de 21.12.2009 S.C. SRL a emis catre firmadin Italia factura nr. in valoare de euro (.....lei), fara taxa pe valoarea adaugata.

De asemenea, din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei se retine ca bunurile facturate de S.C. SRL catre firma din Italia nu au parasit în mod fizic teritoriul României, conditie esentiala pentru ca operatiunile facturate sa fie încadrate în categoria livrarilor intracomunitare de bunuri scutite de taxa pe valoarea adaugata.

Mai mult, din documentele dosarului cauzei se retine ca bunurile vindute de S.C. SRL catre firmadin Italia cu factura nr. nu au plecat din Romania , societatea prezentind in timpul controlului Avizul de expeditie nr. prin care trei din produse au fost expediate la S.C. SRL din Maracineni iar o alta matrita aflindu-se in atelierul societatii.

Or, pentru ca S.C. SRL sa beneficieze de scutirea de taxa pe valoarea adaugata pentru bunurile vindute catre firma din Italia trebuia sa prezinte organelor de inspectie fiscala factura fiscala, documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru și, după caz, orice alte documente, respectiv contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare .

Avind in vedere cele precizate mai sus se retine ca documentele prezentate de societate si anume factura nr., contractul de executie a matritelor specificate in factura sus mentionata , nu sunt suficiente in opinia legiutorului respectiv prevederile art. 10 alin. (1) din Ordinul ministrului finantelor publice nr.

2222/2006, pentru a justifica livrarea intracomunitara de bunuri si implicit scutirea de taxa pe valoarea adaugata .

Prin urmare, potrivit art. 132 alin. (1) lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, în cazul bunurilor care nu sunt transportate, persoana obligata la plata taxei pe valoarea adugata este furnizorul daca acesta este o persoana stabilita în România si beneficiarul este o persoana nestabilita în România.

Astfel, din punct de vedere al taxei pe valoarea adugata, locul livrării bunurilor aferente facturii nr. este locul unde se gasesc acestea atunci când sunt puse la dispozitia cumparatorului, în cazul în care nu sunt expediate sau transportate, respectiv în România.

Tinând cont de cele precizate mai sus, se retine ca S.C. SRL avea obligatia sa colecteze taxa pe valoarea adugata aferenta facturii emise catre societati din Uniunea Europeana .

Asadar intrucit societatea nu face dovada cu documente care justifica scutirea de taxa pe valoarea adaugata pentru livrarea intracomunitara de bunuri se va face aplicarea prevederilor art. 140 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare , care precizeaza:

“(1) Cota standard este de 19% si se aplica asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxa sau care nu sunt supuse cotei reduce.” cu consecinta colectarii taxei pe valoarea adaugata in suma de lei.

Fata de cele de mai sus, se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala nu au acordat scutirea de taxa pe valoarea adaugata pentru factura nr. emisa catre firma din Italia , colectind taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, deoarece societatea nu a prezentat toate documentele prevazute de lege pentru justificarea scutirii de taxa pe valoarea adaugata.

Ca urmare contestatia se va respinge ca neintemeiata pentru suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata .

2. Referitor la suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar , cauza supusa solutionarii

este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, SC SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care sa înlătore constatările organelor de inspecție fiscală.

In fapt, prin decizia de impunere nr., organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de lei, contestata de societate.

Societatea aduce argumente doar pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, pentru care asa cum s-a retinut in prezenta decizie organele de solutionare a contestatiei s-au pronuntat.

Pentru diferenta in suma de lei (..... lei – lei), reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii nr. in valoare totala de lei din care tva in suma de lei in care la rubrica cumparator este inscrisa o alta societate respectiv S.C. SRL, facturii nr. in valoare totala de lei din care tva lei , factura emisa inainte ca societatea sa fie inregistrata ca platitoare de tva si facturii nr. in valoare totala delei din care tva lei reprezentind transport international, pe CMR-ul aferent acestui transport fiind stampila altei societati iar la destinatarul marfii fiind inscris alta societate, S.C. SRL nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care să înlătore constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la aceasta diferența.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

“Contestația se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

***d) dovezile pe care se întemeiază; [...]*”, coroborat cu pct.**

12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

***[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]*”, organele de soluționare neputându-se substitui**

contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține ca societatea trebuia să menționeze în contestație atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea acestui capăt de cerere din contestație care să fie justificat cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de S.C. SRL ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

3. Referitor la suma de lei reprezentând majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea nu a achitat la termen taxa pe valoarea adaugata datorata.

În fapt, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată în sumă delei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(....)

ART. 120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(...)

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Avand in vedere ca S.C. SRL nu a achitat la termen taxa pe valoarea adaugata datorata in suma de lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere in suma de lei aferente, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul 128 alin. (1) si alin. (9), 132 alin. (1) lit. c, art. 140 alin. 1, 143 alin. (1) lit. a si alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 10 alin. (1) din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 2222/2006 privind aprobarea Instructiunilor de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adaugata pentru operatiunile prevazute la art. 143 alin. (1) lit. a – i), art. 143 alin. (2) si art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 215, si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL din Stefanesti impotriva deciziei de impunere nr..... prin care s-a dispus neacordarea dreptului de rambursare a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei si virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentind :

- lei - taxa pe valoarea adaugata de plata;
- lei – majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

2. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulate de S.C. SRL din Stefanesti impotriva deciziei de impunere nr..... prin care s-a dispus virarea la bugetul

de stat a sumei delei reprezentind taxa pe valoarea adaugata de plata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv